

Parabel van de eekhoorn en het wezen van de beweging

Ze aten samen een stukje Camembert en dronken een glaasje rode wijn, althans zo leek het wel.

Eekhoorn en het wezen van de beweging van de Céou, overliepen nog even de komende week.

Ze hadden alles grondig, telepathisch, doorgenomen met het Sjamanenopperhoofd uit Nederland.

Het thema zou 'beweging' zijn.

Het is voor ieder van jullie, Sjamanen, natuurlijk duidelijk dat zowel het Sjamanenopperhoofd als eekhoorn, als het wezen van de beweging van de Céou zich verheugden op de komende week. Hun ding was immers: 'Beweging'

Maar zouden de andere leden van de Sjamanenstam dat ook zo ervaren?

Iedere Sjamaan kreeg een eigen programma en kon meteen op pad. De theorie van beweging werd langzaam 'in beweging' gezet.

Er werd geluisterd, gekeken, ervaren, verbonden en vooral ... bewogen.

Het enige schoonheidsfoutje dat de organisatoren: eekhoorn, Het Wezen van de beweging en het Sjamanenopperhoofd uit Nederland hadden gemaakt was, onder ons gezegd en gezwegen, dat ze niet de 13^e petemoei, 'het weer' hadden uitgenodigd op hun onderonsje.

Wat was die op haar tenen getrapt!

Ze besloot de Sjamanenfamilie te laten zien wie zij was en wat haar 'power' was.

De Sjamanen hielden de moed erin. Ze morden en vloekten wat ... jawel ook dat kan een Sjamaan, maar al snel beseften ze dat ook de boosheid van 'weer-petemoei een cadeau was om beweging te stimuleren. Ze waren continu in beweging: 'Verhuizen we met ons tentje van het veldje ja of neen? Stijgt de Céou boven het normale peil, ja of neen? Nemen we onze regenponcho mee, ja of neen? Gaan we op stap, ja of neen? Delen we onze verhalen boven? Beneden?, ja of neen.

Telkens weer ontwikkelde zich een nieuwe en soms, totaal onverwachte beweging.

Uiteindelijk lieten ze petemoei 'weer' los en zeiden ze: 'Doe maar wat je wil, wij gaan wel in beweging.'

Door zoveel beweging werd één enkele Sjamane óók wel 's verrast door het plots de kop opsteken van oude patronen die natuurlijk, hoe kan het ook anders, dacht de Sjamane dan: '... ook in beweging kwamen.'

Dan liep zo'n Sjamane een tijdje gebukt, ongelukkig, wat positieeloos rond tot zij besepte, met de hulp van de anders stamleden, het Sjamanenopperhoofd uit Nederland, eekhoorn en het Wezen van de beweging van de Céou, dat oude patronen, nu net 'niets' te maken hadden met beweging. Maar dat zij nu behoren tot de familie van de, laat ons zeggen: 'Vastgeroeste bewegingen'.

Sommige Sjamanen realiseerden zich plots dat ze al heel lang geleden de woorden: '...in de beweging', binnen hun stam, hadden geregistreerd en nog andere Sjamanen beseften dan weer dat 'een hoed' opzetten, jawel, kan helpen om te focussen op de beweging.

En toen de week om was, keken het Sjamanenhoofd uit Nederland, de eekhoorn en het Wezen van de beweging van de Céou, tevreden naar de evolutie van de stamleden: Ze waren in hun opzet geslaagd! Alles bewoog: De Céou, het weer, het Wezen van de beweging van de Plek, de eekhoorn,

de natuurwezens, de trommels, de aandacht, de creativiteit, de verbindingen, de visies, de relaties, de hoeden ...

'Zo', zei het Wezen van de beweging van de Céou, dat uiteraard het laatste woord kreeg:

'Dat zijn er alweer zeven die dicht bij de beweging van de 'Goddelijke Schepping' staan.'

Eekhoorn pakte er wat wijnglaasjes en en een lekker flesje rode franse wijn bij, Het Sjamanenopperhoofd uit Nederland trok een extra fleeze aan en het Wezen van de beweging van de Céou, sneed de Camembert aan en een toevallig voorbijlopende hagedis, die een stokbroodje aanleverde, voelde dat er 'tevredenheid' in de lucht hing.

Riet

